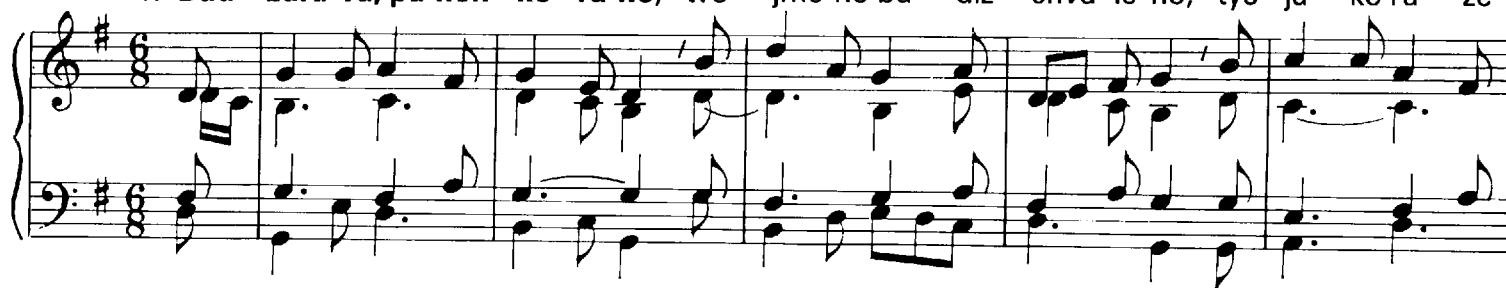


1. Bud' zdrá-va, pa-nen ko - ru-no, tvé jmé-no bu - diž chvá-le-no, tys ja - ko rů - že



spa - ni-lá svou krá - sou svě - tu zá - ři-la, ó Ma - ri - a, ó Ma - ri - a.



2. Nám z tebe vzešel ráje květ,
jež v touze volal všechen svět,
Pán spásy, jehož velebí
sbor cherubínů na nebi,
ó Maria, ó Maria.

3. Tys díky Bohu vzdávala,
když na rukou jsi chovala
své dítě divem zrozené,
dar nebe, Slovo vtělené,
ó Maria, ó Maria.

4. Pán světa, Boha Otce Syn,
jenž zástupů je Hospodin,
svou matkou tebe v úctě zval,
tě ctil a vroucně miloval,
ó Maria, ó Maria.

5. Když hříchy světa na se vzal
a s křížem k smrti své se bral,
jak srdce tvé se zachvělo,
s ním spolu lkalo, trpělo,
ó Maria, ó Maria.

6. Když na svém kříži v bolu pněl,
meč ostrý ve tvém srdci tkvěl,
tys vzhůru k němu zírala,
tvá duše žalem zmírala,
ó Maria, ó Maria.

7. Žes nesla s Kristem kříže tíž,
Pán vzal tě k sobě v nebes říš,
by slávy věčné korunou
tam věnčil milou Matku svou,
ó Maria, ó Maria.

8. V tvář Pána svého pohlížíš
a v ráji slavně vévodíš,
kde Otec, Syn a spolu Duch
je ve Trojici jeden Bůh,
ó Maria, ó Maria.

9. Tam, v říši Boha věčného,
pros Krista, Pána našeho,
ať jeho svatou milostí
též dojdeme věčné radosti,
ó Maria, ó Maria.

10. Ať jeho moc a dobrota
dá sílu v bouři života
a vede cestou bezpečnou
nás všechny šťastně v náruč tvou,
ó Maria, ó Maria.

***Velebte se mnou Hospodina,
oslavujme spolu jeho jméno!***

Žl 33, 4